

-υποθέτω ότι θα τελειώσουμε νωρίς- και να ορίσουμε κάποιο χρόνο για την ολοκλήρωση αύριο των άρθρων και των τροπολογιών του νομοσχεδίου.

Κύριε Παναγιωτόπουλε, θα ήθελα την άποψή σας, όπως και των συναδέλφων των άλλων κομμάτων επί της προτάσεως που κάνω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, εξαρτάται πόσες είναι οι τροπολογίες και αν πρόκειται να κατατεθούν άλλες.

Κύριε Υπουργέ, πόσες είναι; Δύο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Υπ.Βιομ.Ενέρ.Τεχν/γίας και Εμπορίου): Αν μου επιτρέπετε, έχει ήδη κατατεθεί μία τροπολογία στην επιτροπή, την οποία γνωρίζετε. Θα κατατεθούν άλλες δύο τροπολογίες οι οποίες αφορούν το κείμενο του νόμου. Είναι αναδιατύπωση και τις έχω καταθέσει ως τροπολογίες για να έχετε το κείμενο μπροστά και να το διαβάσετε, για να μη σας το λέω προφορικά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Σύμφωναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Υπ.Βιομ.Ενέρ.Τεχν/γίας και Εμπορίου): Και επιφυλάσσομαι, γιατί δεν ξέρω αν ένας συνάδελφος καταθέσει μία τροπολογία του Υπουργείου Μεταφορών. Αλλά τίποτε άλλο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μάλιστα.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή αύριο το απόγευμα θα φύγουν οι συνάδελφοι, θα

συμπατριώτης, ο κ.Παπαναγιώτου -σήμερα έχουμε το προνόμιο να είμαστε όλοι Καβαλιώτες οι εισηγητές και ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος- να γίνει σε δύο ενότητες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σε δύο ενότητες το συζητήσατε στην επιτροπή;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Σε δύο ενότητες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ωραία. Από το άρθρο 1 μέχρι και το άρθρο 3;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ: Νομίζω ότι είναι η πρώτη και η δεύτερη ενότητα που αναφέρονται στα δικαιώματα τόσο του δημοσίου, όσο και του κράτους. Το πρώτο και το δεύτερο κεφάλαιο μία ενότητα και το τρίτο κεφάλαιο χωριστά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Να μας πει και ο κύριος Υπουργός την άποψή του. Πώς νομίζετε ότι μπορεί να συζητηθεί, αν τα βάλουμε σε ενότητες; Ποιά άρθρα η πρώτη ενότητα, ποιά άρθρα η δεύτερη και ποιά άρθρα η τρίτη ενότητα; Τρεις ενότητες είχατε πει κύριε Παπαναγιώτου;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όπως συζητήθηκε στην επιτροπή, λοιπόν, να συζητηθεί και εδώ σε ενότητες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Υπ. Βιομ. Ενέργ. Τεχν/γίας και Εμπορίου):

Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αύριο το μεσημέρι στις 2.30' ολοκληρώνεται η συζήτηση στο σημείο που βρίσκεται με ψηφοφορία επί των άρθρων και των τροπολογιών που θα έχουν ή δεν θα έχουν συζητηθεί μέχρι εκείνη την ώρα. Αρκεί οι τροπολογίες αυτές να κατατεθούν εγκαίρως, κύριε Υπουργέ. Και, όπως μας λέτε, ουσιαστικά είναι μία, αυτή του Υπουργείου Μεταφορών;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Υπ.Βιομ.Ενέργ.Τεχν/γίας και Εμπορίου): Οι δύο κύριε Πρόεδρε, απ'ό,τι με πληροφόρησαν, αφορούν το αντικείμενο του νομοσχεδίου και έχουν κατατεθεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ναι, τις έχω δει. Πράγματι αφορούν συμπληρώσεις των άρθρων που συζητάμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Υπ.Βιομ.Ενέργ.Τεχν/γίας και Εμπορίου): Και μία μου είπαν ότι θα καταθέσει το Υπουργείο Μεταφορών, η οποία αφορά αυτοκίνητα κ.λπ., αλλά δεν ξέρω αν θα έρθει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς.

Συμφωνεί λοιπόν, το Σώμα να ολοκληρωθεί η συζήτηση σε όποιο σημείο βρίσκεται αύριο στις 2.30' η ώρα και να γίνει η ψηφοφορία επί των άρθρων και των τροπολογιών που θα έχουν κατατεθεί, είτε θα έχουν συζητηθεί, είτε.

νομιμοποιούνται συμβάσεις, πιστωτικοί όροι και γενικά διαχειριστικές πράξεις των προηγούμενων διοικήσεων της ΔΕΠ. Με την παράγραφο αυτή, οι υποθέσεις των συμβάσεων ΔΕΠ, SHELL κ.λπ., μεταφορά εσόδων Πρίνου, συμβάσεις με ανάθεση για έρευνες στο Ιόνιο^{που} (αγγίζουν τα όρια των σκανδάλων και στοίχισαν αρκετά δισεκατομμύρια στην ΔΕΠ, στο δημόσιο δηλαδή, ουσιαστικά παραγράφονται.

Ο κ. Υπουργός, με μια δήλωση του σε μια εφημερίδα, είπε ότι έδωσε εντολή να αποσυρθεί αυτή η παράγραφος. Δεν ξέρουμε τί έγινε τελικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ(Υπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας, Τεχνολογίας και Εμπορίου): Διεγράφη στην επιτροπή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Εγώ όπως ξέρετε, είχα αποχωρήσει από την επιτροπή για συγκεκριμένους λόγους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ(Υπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας, Τεχνολογίας και Εμπορίου): Αλλά το πρακτικό το γράφει όμως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Δεν το πρόσεξα.

Δηλαδή, ισχύει αυτό που δημοσιεύθηκε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ(Υπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας, Τεχνολογίας και Εμπορίου): Για να είμαι σαφής, η τελευταία παράγραφος του άρθρου 13, η παρ. 5 έχει διαγραφεί.

Κώστας Σημίτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Υπουργός Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και Εμπορίου): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό σε όλους μας ότι η χώρα μας πρέπει να έχει άφθονη και φθηνή ενέργεια. Και όταν διαθέτουμε άφθονη και φθηνή ενέργεια, μπορούμε να προωθήσουμε την ανάπτυξή μας. Η άφθονη και φθηνή ενέργεια είναι πηγή δύναμης για την χώρα.

Σήμερα, λόγω των τρόπων ζωής και των αναγκών μας, εξαρτώμαστε σε μεγάλο βαθμό από τους υδρογονάνθρακες. Δηλαδή, αν θέλουμε άφθονη και φθηνή ενέργεια, πρέπει να εξασφαλίσουμε υδρογονάνθρακες επαρκείς και με το χαμηλότερο δυνατό κόστος.

Οι υδρογονάνθρακες, δηλαδή το αργό πετρέλαιο και το φυσικό αέριο, αποτελούν για την χώρα μας έναν σπάνιο, μη ανανεώσιμο ενεργειακό ορυκτό πόρο και ταυτόχρονα ένα πλουτοπαραγωγικό προϊόν. Δεν έχουμε, όπως ξέρουμε όλοι μας, αρκετούς υδρογονάνθρακες. Χρειαζόμαστε όμως πολλούς.

Την περίοδο 1980-1985, οι ανάγκες της χώρας σε αργό πετρέλαιο ήταν περίπου 10.000.000 τόννοι πετρέλαιο ετησίως, εκ των οποίων το 10% προερχόταν από εγχώρια παραγωγή, από το κοίτασμα του Πρίνου. Το 1993, οι ανάγκες της χώρας σε αργό πετρέλαιο έφθασαν στα 13,5 εκατ. τόννους, εκ

των οποίων μόνο το 5% προέρχεται πλέον από την εγχώρια παραγωγή. Καλύπτουμε λιγότερα από τις ανάγκες μας.

Σύμφωνα με τις πρόβλεψεις, τις οποίες έχουν κάνει οι υπηρεσίες, το 2000 οι ανάγκες της χώρας σε υδρογονάνθρακες πρόκειται να φθάσουν τα 18 εκατ. τόννους ισοδυνάμου πετρελαίου, εκ των οποίων τα 2.000.000 θα είναι φυσικό αέριο. Υπάρχει μια συνεχής αύξηση και γι' αυτό πρέπει να βρούμε τρόπους να ανταποκριθούμε σ' αυτή τη συνεχή αύξηση.

Ταυτόχρονα διαπιστώνουμε, σύμφωνα με τα σημερινά δεδομένα, ότι οι δυνατότητες της χώρας, έτσι όπως είναι σήμερα -και αυτό θα ήθελα να το τονίσω- όσον αφορά την κάλυψη ενός μεγάλου ποσοστού των αναγκών αυτών, όλο και μικραίνουν. Το κοιτάσμα του Πρίνου δεν αποδίδει παρά όλο και λιγότερο, αποδίδει λίγα. Ένα νέο κοιτάσμα, το οποίο ανευρέθη στην ίδια περιοχή, είναι περιορισμένης έκτασης και γι' αυτό υπάρχει ένα μεγάλο ερωτηματικό, αν θα μπορέσουμε εμείς να μειώσουμε την εξάρτηση, η οποία υπάρχει.

Πρώτα από όλα λοιπόν, υπάρχει μια εξάρτηση από την ενεργειακή αυτή πηγή, την οποία εμείς ως χώρα δεν ελέγχουμε παρά σε πολύ μικρή έκταση.

Μια δεύτερη διαπίστωση είναι ότι το όλο θέμα του πετρελαίου είναι συνδυασμένο και με πολιτικά προβλήματα. Οι προμηθευτρίες χώρες για την

115

02ML 4/2 Σφος ΞΕΝΟΥ Δφος ΜΑΡΝΕΛΗ 18.01.1995 BC0118PX

Ελλάδα είναι χώρες οι οποίες βρίσκονται σε μια περιοχή με μεγάλη πολιτική αβεβαιότητα. Υπάρχουν συνεχείς πολιτικές εξελίξεις, οι οποίες επηρεάζουν και την χώρα μας, επηρεάζουν και τις προμήθειες πετρελαίου.

(ML)

Το 1988 υπήρχε μάλλον ισοκατανομή των ποσοστών προμηθειών αργού πετρελαίου μεταξύ των χωρών Ιράν, Ιράκ, Λιβύης και Ρωσίας. Το 1992 λόγω ιδίως των στρατιωτικών γεγονότων στο Ιράκ, λόγω των σχέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών του NATO με την Λιβύη, οι προμήθειες από τις χώρες αυτές, περιορίστηκαν δραστικά και το 50% προέρχεται από το Ιράν και το 23% από την Σαουδική Αραβία.

Αν, λοιπόν, θέλουμε να μειώσουμε και τις πολιτικές επιπτώσεις από τις εξελίξεις στην περιοχή, πρέπει να αναζητήσουμε άλλες πηγές υδρογονανθράκων από τις οποίες θα προμηθευόμαστε την αναγκαία ενέργεια.

Ένα τρίτο σημείο, το οποίο πρέπει να λάβουμε υπόψη μας, είναι ότι η δαπάνη της χώρας για την προμήθεια υδρογονανθράκων είναι ιδιαίτερα υψηλή. Την τελευταία δεκαετία οι εξαγωγές συναλλαγμάτων για την προμήθεια πετρελαιοειδών κυμαίνονται από 2 έως 3 δισεκατομμύρια δολλάρια. Τα 2 έως 3 δισ. δολλάρια ήταν σε ποσοστό επί του εμπορικού ελλείμματος, από 18% έως 42%, ανάλογα με τις διακυμάνσεις των τιμών του αργού πετρελαίου και των ισοτιμιών δραχμής και δολλαρίου.

Όλες οι παραπάνω αναφορές αποκαλύπτουν την επιτακτική ανάγκη της χώρας μας να ελαχιστοποιήσει την εξάρτησή της από την εισαγωγή υδρογονανθράκων. Για να επιτευχθεί ο στόχος αυτός πρέπει να

μεγιστοποιηθεί η τροφοδοσία της χώρας από εγχώριες πηγές.

Αλλά τι συμβαίνει με τις έρευνες υδρογονανθράκων. Οι έρευνες υδρογονανθράκων δεν είναι κάτι το οποίο μπορεί εύκολα να κάνει μία χώρα. Προϋποθέτουν και γνώση μίας πολύπλοκης τεχνολογίας και επίσης μεγάλες επενδύσεις. Η τεχνολογία αυτή είναι μία τεχνολογία, η οποία είναι στα χέρια ολίγων εταιρειών και αν θέλεις να την χρησιμοποιήσεις, πρέπει ή να καταβάλλεις αντίστοιχα ποσά, για να επιτραπεί η χρησιμοποίηση των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και τεχνολογιών, ή θα πρέπει να συνεργαστείς με αυτές τις εταιρείες.

Όσον αφορά τις επενδύσεις, υπολογίζεται σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της ΔΕΠ-ΕΚΥ ότι θα απαιτηθούν τουλάχιστον 250 δισ. τα επόμενα 20 χρόνια για να προσδιοριστεί το πετρελαϊκό δυναμικό της χώρας.

Είναι, λοιπόν, ανάγκη στο συντομότερο χρονικό διάστημα να μπορέσουμε, επειδή δεν έχουμε αρκετά χρήματα και δεν διαθέτουμε σε ικανοποιητικό βαθμό την γνώση γύρω από την έρευνα των πετρελαίων, να προσελκύσουμε εκείνους οι οποίοι γνωρίζουν, να συνεργαστούμε με αυτούς οι οποίοι μπορούν να μας διαθέσουν την τεχνολογία και τα κεφάλαια για να ερευνήσουμε, τι αποθέματα έχει η χώρα και έτσι ~~να μειώσουμε~~ να μειώσουμε την εξάρτησή μας.

Τι κάνουν οι άλλες χώρες σε τέτοιες περιπτώσεις; Οι άλλες χώρες δίνουν παραχωρήσεις για έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων σε εξειδικευμένες εταιρείες πετρελαίου, όχι μόνο οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και οι χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, η Κίνα, το Βιετνάμ και άλλες πολλές ακολουθούν την ίδια πρακτική.

Θα αναφερθώ συγκεκριμένα στην Νορβηγία η οποία είναι η χώρα εκείνη η οποία βρίσκεται στα όρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συνεργάζεται και με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία έχει γνωρίσει την μεγαλύτερη ανάπτυξη στην παραγωγή υδρογονανθράκων.

4/9

Η Νορβηγία άρχισε να δίνει παραχωρήσεις από το 1962, με αποτέλεσμα να ανακαλυφθούν σύντομα σημαντικά κοιτάσματα στην περιοχή της Βόρειας θάλασσας. Στην αρχή της δεκαετίας του 1970, με νέα νομοθεσία για τους υδρογονάνθρακες, ίδρυσε την κρατική εταιρία STAT OIL, στην οποία έδωσε το δικαίωμα να συνεργαστεί κοινοπρακτικά με ξένες εταιρίες στις παραχωρήσεις της, ώστε να επιταχυνθεί ο ρυθμός εκμετάλλευσης των κοιτασμάτων. Το αποτέλεσμα ήταν ότι μέσα σε 30 χρόνια περίπου, τα αποθέματα σε υδρογονάνθρακες στη Νορβηγία να ξεπερνούν τα 9 δισ. βαρέλια, η παραγωγή της τα 2 εκατ. βαρέλια την ημέρα και οι εξαγωγές της στο τέλος του '95 να θεωρείται ότι θα υπερβούν πιθανότατα και αυτές του IPAN.

Αλλά και η γειτονική Τουρκία από το 1962 έδωσε παραχωρήσεις, ενώ μέσω της κρατικής της εταιρίας έχει έντονη δραστηριότητα σε έρευνα πετρελαίου εκτός Τουρκίας, όπως το Καζακστάν και το Αζερμπαϊτζάν, σε κοινοπραξία με άλλες εταιρίες.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι διεθνώς επικρατεί η πρακτική, η οποία προβλέπει τη συνεργασία με τις εξειδικευμένες εταιρίες, οι οποίες έχουν την τεχνολογία και τις κεφαλαιακές δυνατότητες, να πραγματοποιήσουν τις έρευνες.

Μέσα στο πλαίσιο αυτό, ήρθε η Ευρωπαϊκή Ένωση και καθιέρωσε μία

οδηγία, για τους όρους χορήγησης και χρήσης των αδειών αναζήτησης, ~~εξερεύνησης και παραγωγής~~ ^{εκμετάλλευσης} υδρογονανθράκων. Η οδηγία αυτή, επειδή είμαστε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθορίζει και το γενικό πλαίσιο για τη δραστηριότητα της χώρας. Η οδηγία αυτή ορίζει ότι τα κράτη-μέλη διατηρούν τα κυριαρχικά τους δικαιώματα επί των πηγών υδρογονανθράκων στην επικράτειά τους. Τα κράτη-μέλη διατηρούν το δικαίωμα επιλογής, ή διατήρησης του καθεστώτος, που αρμόζει καλύτερα στις φυσικές συνθήκες εκμετάλλευσης. Τα κράτη-μέλη διατηρούν τη δυνατότητα να επιβάλουν προϋποθέσεις στην άσκηση των δραστηριοτήτων έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων για λόγους εθνικής ή δημόσιας ασφάλειας, ή για άλλους συγκεκριμένους λόγους, που οφείλουν να προσδιορίσουν εκ των προτέρων.

Από εκεί και πέρα όμως, αφού καθιερώνεται μ' αυτόν τον τρόπο η κυριαρχία του κάθε κράτους-μέλους, ορίζεται ότι θα πρέπει να υπάρχουν κοινοί κανόνες, διαφανείς διαδικασίες, για να μπορούν όλοι οι φορείς, από οποιαδήποτε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να συμμετάσχουν στην έρευνα και εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων. Η έρευνα και η εκμετάλλευση δεν μπορεί πια να είναι το προνόμιο μιας δημόσιας επιχείρησης του κράτους. Η έρευνα και η εκμετάλλευση πρέπει να είναι ανοιχτή σε όλους και το κάθε κράτος-μέλος υποχρεούται να δημιουργήσει το νομικό εκείνο πλαίσιο, το

οποία θα επιτρέψει σε όλους, και ιδιώτες και δημόσιες επιχειρήσεις ή τη δημόσια επιχείρηση, να συμμετέχουν στην έρευνα και στην εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων.

Διαπιστώνουμε, λοιπόν, ότι πρώτα απ' όλα υπάρχει ανάγκη να πραγματοποιήσουμε έρευνες. Διαπιστώνουμε επίσης ότι η χώρα δεν έχει τις δυνατότητες εκείνες, οι οποίες θα της επέτρεπαν γρήγορα και αποτελεσματικά να πραγματοποιήσει τις έρευνες και τέλος, διαπιστώνουμε ότι υπάρχει ένα διεθνές πλαίσιο, το οποίο μας υποχρεώνει να εγκαθιδρύσουμε ορισμένους κανόνες, οι οποίοι θα δίνουν σε όλους τους ενδιαφερόμενους τη δυνατότητα, μέσα στο πλαίσιο που ορίζει η πολιτεία, να ερευνούν και να εκμεταλλεύονται υδρογονάνθρακες.

(P G)

Το δικαίωμα αυτό δεν ισχύει μόνο για ιδιωτικές επιχειρήσεις, θέλω να επαναλάβω, αλλά ισχύει και για δημόσιες επιχειρήσεις. Η υφιστάμενη νομοθεσία, ο νόμος 468/86 δεν ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις που ανέλαβε σύμφωνα με την οδηγία η χώρα και δεν διευκολύνει γενικά ρυθμίσεις οι οποίες θα επιτρέψουν την έρευνα και την εκμετάλλευση υδρογονανθράκων με γρήγορες διαδικασίες, γρήγορες αλλά ελεγχόμενες από το κράτος διαδικασίες. Θα φέρω ένα παράδειγμα; Το άρθρο 11 του παλιού νόμου ορίζει ότι οι συμβάσεις οι οποίες καταρτίζονται για την έρευνα ή την εκμετάλλευση, καταρτίζονται είτε κατόπιν δημοπρασίας, είτε κατόπιν προσκλήσεως περιορισμένου αριθμού ενδιαφερομένων προς υποβολή προσφορών. Η Πολιτεία τότε, το 1976, είχε αποφασίσει ^{ότι} ή η ίδια θα κάνει τις έρευνες, ή θα επιλέγει από ένα μικρό κύκλο, σύμφωνα με αυτό το οποίο πιστεύει σκόπιμο, να βρει εκείνους οι οποίοι θα πραγματοποιήσουν τις έρευνες. Και αυτό δεν επιτρέπεται πια.

Χρειάζεται λοιπόν μεταρρύθμιση της νομοθεσίας, η οποία ισχύει σήμερα και το σχέδιο αυτό νόμου, όπως τόνισαν και οι εισηγητές, έρχεται να μεταρρυθμίσει την υφιστάμενη νομοθεσία. Τι επιδιώκει; Επιδιώκει να διευκολύνει την έρευνα και την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων, αλλά υπό ορισμένους όρους.

Πρώτος όρος και πιο σημαντικός-και αυτό προκύπτει από το άρθρο 2 αυτού του σχεδίου νόμου, ότι το δημόσιο είναι εκείνο, για να το εκφράσω απλά, το οποίο καθοδηγεί το παιχνίδι, το δημόσιο είναι εκείνο το οποίο έχει τις πρωτοβουλίες, καθορίζει το πλαίσιο. Λέει το άρθρο 2 ^{ότι} το δικαίωμα αναζήτησης έρευνας και εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων ανήκει αποκλειστικά στο δημόσιό ~~και~~ και ^η άσκησή του αφορά πάντα τη δημόσια ωφέλεια. Το δημόσιο παραχωρεί το δικαίωμα αναζήτησης σε τρίτους με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας τα δε δικαιώματα έρευνας και εκμετάλλευσης με σύμβαση κατόπιν διαγωνισμού.

Εάν εξετάσουμε αυτή τη ρύθμιση, τότε πιστεύω ότι οι αιτιάσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ότι καταργείται κάθε εθνικός έλεγχος, δεν είναι ακριβείς, δεν είναι αληθείς. Ο εθνικός έλεγχος υπάρχει, ο εθνικός έλεγχος είναι εκτεταμένος, η Πολιτεία καθορίζει σε ποιο μέτρο και πώς θα γίνει η έρευνα και η εκμετάλλευση. Αλλά, η Πολιτεία έχει κάποιες υποχρεώσεις και εάν διαβάσουμε πιο κάτω του άρθρου 2 θα δούμε ότι μια από τις υποχρεώσεις της Πολιτείας είναι να ορίσει περιοχές στις οποίες πρέπει να γίνει η έρευνα, αφού ορίσει τις περιοχές που θα πρέπει να γίνει η έρευνα, να προβεί σε διαγωνισμούς για την πραγματοποίηση έρευνας στις περιοχές αυτές. Και στους διαγωνισμούς πια αυτούς είναι ελεύθερη να

συμμετάσχει η ίδια μέσα από δημόσιες επιχειρήσεις, αλλά να συμμετάσχουν και ιδιώτες.

Ο νόμος, όπως είναι το όλο πλαίσιο, δεν επιτρέπει ή δεν διευκολύνει για να είμαι πιο ακριβής το δημόσιο να διατηρεί αυτό το δικαίωμα της εκμετάλλευσης και να μην το ενεργοποιεί, υποχρεώνει το δημόσιο να ενεργοποιεί αυτό το δικαίωμα για να μπορέσουν ακριβώς να πραγματοποιηθούν έρευνες.

(ΕΒ)

Σύμφωνα λοιπόν με το ειδικό πλαίσιο το οποίο υπάρχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το Δημόσιο διατηρεί το δικαίωμα αναζήτησης έρευνας και εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων, αλλά σε περίπτωση που προβεί σε έρευνα και σε εκμετάλλευση, θα πρέπει οι κανόνες να είναι τέτοιοι, ώστε όλες οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις να μπορούν να συμμετάσχουν. Από κει και πέρα το σχέδιο νόμου ρυθμίζει διάφορα θέματα, ώστε η βασική αυτή αρχή να μπορεί να εφαρμοσθεί στην πράξη. Ρυθμίζει θέματα σε σχέση με την παροχή κινήτρων, σε σχέση με την ΔΕΠ-ΕΚΥ, σε σχέση με τον τρόπο με τον οποίο πραγματοποιούνται διαγωνισμοί, σε σχέση με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των αναδόχων κ.ο.κ.

Θέλω επίσης να αναφέρω ότι στο σχέδιο νόμου προβλέπονται και ορισμένες ειδικές ρυθμίσεις, για να μπορεί η Πολιτεία, το Υπουργικό Συμβούλιο, να επιβάλει ορισμένους όρους για λόγους εθνικής ασφάλειας, προστασίας του περιβάλλοντος και ασφάλειας εργαζομένων και εγκαταστάσεων.

Επίσης, μπορεί με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου σε ορισμένες περιοχές να απαγορευθεί σε ξένα κράτη ^{ΒΕ} εταιρείες ελεγχόμενες από αυτά, να τύχουν δικαιωμάτων έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων.

Η παρατήρηση του Κ.Κ.Ε. ήταν ότι, όπως είπα πριν, δεν υπάρχει εθνικός έλεγχος, δεν αποδεικνύεται ακριβής ή αληθής αυτή η παρατήρηση, αλλά και

ότι θα έπρεπε το Δημόσιο να έχει το αποκλειστικό και μόνο δικαίωμα, να κάνει έρευνες. Τις έρευνες να τις κάνει μόνο το Δημόσιο, να μην ανατεθούν σε τρίτους. Το ερώτημα είναι, μπορεί το Δημόσιο να διατηρήσει αυτό το δικαίωμα;

Κυρίες και κύριοι συναδελφοί, η απάντηση είναι απλή: Δεν μπορεί να το κάνει, διότι δεν είναι, κύριε Κατσαρέ, τα 50 ή 60 δισ. της ΔΕΠ, τα οποία κερδίζει στο διάστημα ενός χρόνου, που μπορούν να εξασφαλίσουν την έρευνα για την ανεύρεση υδρογονανθράκων σε όλη τη χώρα. Ούτε έχει η ΔΕΠ-ΕΚΥ παρόλη την αξιολογη πρόοδο που έχει πραγματοποιήσει και τεχνογνωσία, πάντα στην περίπτωση των ειδικών συνθηκών της Ελλάδος, τις δυνατότητες να κάνει τις έρευνες. Γιατί οι έρευνες, όχι μόνο είναι πολλές φορές υποθαλάσσιες, αλλά πραγματοποιούνται και σε μια περιοχή ή σε μια χώρα όπου λόγω σεισμών, όπου λόγω ειδικής γεωλογικής ιδιομορφίας οι καθιερωμένες τεχνολογίες πολλές φορές δεν επαρκούν. Ούτε τα κεφάλαια έχουμε, ούτε την τεχνογνωσία. Αυτή είναι η αλήθεια, για να κάνουμε σε τέτοια έκταση, που απαιτεί η μείωση της εξάρτησής μας, σε έρευνες. Γιατί δεν το κάναμε μέχρι σήμερα; Αν ήταν εύκολο, δεν έχω καμιά αμφιβολία ότι οποιαδήποτε κυβέρνηση της χώρας, η οποία θα αναζητούσε πόρους, θα αναζητούσε χρήματα, θα το είχε πραγματοποιήσει. Δεν το κάναμε, διότι απλούστατα δεν έχουμε τις

εκτεταμένες δυνατότητες, οι οποίες χρειάζονται. Και θα προσθέσω ότι τους πόρους τους οποίους έχουμε δεν μπορούμε να τους ριψοκινδυνεύσουμε σε έρευνες με αβέβαια έκβαση. Είναι μια επιταγή της λογικής να μοιράσουμε τους κινδύνους. Και για να μοιράσουμε τους κινδύνους, ακριβώς χρειάζεται μια νομοθεσία, η οποία μας επιτρέπει να καλέσουμε κάποιους να ερευνήσουν, να αναλάβουν και εκείνοι κινδύνους με το ενδεχόμενο κέρδους που θα έχουν, σε περίπτωση που βρουν πετρέλαιο, υδρογονάνθρακες.

(GH)

Νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτό το νομοσχέδιο επιτυγχάνει μια σωστή ισορροπία, την ισορροπία ανάμεσα στη δημόσια εποπτεία, το δημόσιό έλεγχο και τη δημιουργία ενός πεδίου δράσεως ιδιωτικών επιχειρήσεων υπό την παρακολούθηση της πολιτείας. Αυτό το σχέδιο νόμου, πιστεύω ότι καταφέρνει να ~~αυξάνει~~ αυξήσει κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο και τη δραστηριοποίηση του δημοσίου, της πολιτείας, αλλά και τη δυνατότητα δραστηριοποίησης των ιδιωτικών επιχειρήσεων. Έχουμε ανάγκη γρήγορα και αποτελεσματικά να κάνουμε έρευνες. Μ' αυτό το σχέδιο νόμου θα μπορούσαμε να προχωρήσουμε. Η ΔΕΠ-ΕΚΥ έχει ήδη εκπονήσει μια σειρά από σχέδια για να πραγματοποιηθούν οι έρευνες.

Πρώτος στόχος θα είναι η έρευνα και η εκμετάλλευση, ή κυρίως η εκμετάλλευση του κοιτάσματος που βρίσκεται κοντά στην περιοχή του Κατάκωλου. Να δούμε πώς θα προχωρήσει η εκμετάλλευση εκεί, να δούμε ποιές είναι οι δυνατότητες και ταυτόχρονα θα δούμε και σε άλλες περιοχές τι μπορούμε να κάνουμε.

Τώρα, όσον αφορά τις παρατηρήσεις της Νέας Δημοκρατίας, θέλω να πω στον συνάδελφο, κύριο Καλαντζή, ότι εξετάσαμε όλες αυτές τις προτάσεις τις οποίες μας υποβάλατε, οι οποίες πάρα πολλές ήταν τεχνικές, κύριε συνάδελφε και σε μερικές απ' αυτές συμφωνήσαμε και διορθώσαμε ^{τα αίτια.} ~~θα~~ σας.

πω στη συζήτηση των άρθρων τα σχετικά άρθρα όπου έγιναν αυτές οι διορθώσεις. Σε μερικά άλλα δεν συμφωνήσαμε, διότι δεν κατανόησαν οι συντάκτες των τροποποιήσεων σωστά τις δικές μας προτάσεις. Νομίζω όμως ότι βελτιώσαμε αρκετά σε πολλά σημεία το νομοσχέδιο με τις δικές σας παρατηρήσεις και θα το αναφέρω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Να τις δώσετε και σε μας, κύριε Υπουργέ, διότι δεν τις έχουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Υπ. Βιομ. Ενέρ. Τεχ/γίας & Εμπορίου): Βεβαίως, θα γίνει και αυτό.

Όσον αφορά τις παρατηρήσεις της κυρίας Μαχαίρα, νομίζω κυρία Μαχαίρα, ότι δεν έχετε καταλάβει αρκετά -ή δεν κατάλαβα εσάς καλά- τι επιδιώκουμε με τις ρυθμίσεις του άρθρου 13. Δεν επιδιώκουμε με το άρθρο αυτό να συγκαλύψουμε κάποια πράγματα.

Η ΔΕΠ η οποία παλιά διαχειριζόταν για λογαριασμό του δημοσίου τα πετρέλαια, έχει πολλούς ανοιχτούς λογαριασμούς με το δημόσιο. Ήλθε σε συμφωνία με το δημόσιο, πώς θα εκκαθαρίσει τις διαφορές της. Συμφώνησε με το δημόσιο. Και αυτή τη συμφωνία, η οποία έγινε μεταξύ της ΔΕΠ και του δημοσίου, θέλουμε να την επικυρώσουμε μ' αυτές τις ρυθμίσεις, για να είναι σαφές ότι τα λεφτά που δόθηκαν από τη ΔΕΠ στο δημόσιο, δόθηκαν.

καλώς και ότι δεν υπάρχουν άλλες απαιτήσεις από πλευράς του δημοσίου προς τη ΔΕΠ. Είναι μία τακτοποίηση η οποία είναι αναγκαία, όπως υπάρχουν και κάποιες άλλες ρυθμίσεις που τακτοποιούν θέματα του παρελθόντος, που για πολλά χρόνια μένουν ανοιχτά, κανείς δεν ενδιαφέρεται να τα λύσει, αποτελούν ένα βάρος και θα πρέπει επιτέλους να πάψουν να υπάρχουν, όπως αυτές οι διαφορές μεταξύ της ΕΚΟ Θεσσαλονίκης, η οποία είναι συνέχεια της ESSO-PAPAS και του δημοσίου. Ποιό το συμφέρον να μένει ανοικτή η διαφορά μεταξύ μιας δημόσιας επιχείρησης και του δημοσίου επί δεκαετίες και να υπάρχουν φάκελοι στο Υπουργείο Οικονομικών, στο Υπουργείο Βιομηχανίας, στο Νομικό Συμβούλιο, οι οποίοι μένουν σκονισμένοι στα ράφια επί δεκαετίες, να μην ασχολείται κανείς μ' αυτούς για να πει ότι δεν χρειάζονται πια, να ρυθμίσει τις απαιτήσεις και να κλείσει τις υποθέσεις; Θα σας παρακαλούσα, λοιπόν, να προσέξετε τις ρυθμίσεις αυτές για να μην έχετε την εντύπωση ότι εμείς προσπαθούμε να συγκαλύψουμε κάποια πράγματα.

(PN)

Και μία παράγραφο, την οποία διέγραψα, την διέγραψα ακριβώς για να μη δημιουργείται αυτή η εντύπωση. Δεν είχε αυτό το σκοπό, αλλά επειδή δεν θέλω εγώ να υπάρχουν τέτοιες εντυπώσεις, γι' αυτό είπα να διαγραφεί αυτή η παράγραφος, ώστε να μην υπάρχουν προβλήματα.

Κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η 10ετία η οποία έρχεται, τα χρόνια μέχρι το 2000 αποτελούν μία μεγάλη πρόκληση για μας. Πρέπει στην πρόκληση αυτή να ανταποκριθούμε και να χαράξουμε μία νέα πολιτική, με γνώμονα την ασφαλέστερη τροφοδοσία της χώρας σε υδρογονάνθρακες, την προστασία του περιβάλλοντος, την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, τη μείωση της εξάρτησής μας από ~~άλλες~~ ^{ξένες} πηγές υδρογονανθράκων, την ^(αύξηση της) ~~ενεργειακής~~ ^{μας} επάρκειας.

Αυτό το σχέδιο νόμου, βοηθά προς αυτή την κατεύθυνση και γι' αυτό σας παρακαλώ να το υπερψηφίσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παυσανίας Ζακολίκος): Ο κ. Βεζδρεβάνης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, να μιλήσω εγώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παυσανίας Ζακολίκος): Θέλατε εσείς το λόγο; Δεν το ήξερα, κύριε Παναγιωτόπουλε. Ευχαρίστως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Έχω υποσχεθεί εδώ στους συναδέλφους, να μιλήσω για 10 λεπτά!

να εναντιώνοντο και σήμερα να συμφωνούν. Μου κάνει κατάπληξη. 'Η εσείς έχετε τεράστιες τέτοιες ικανότητες να το επιτυγχάνετε, ή εκείνοι είναι επιλήσμονες του χρέους 'τους απέναντι των συναδέλφων τους, τους οποίους εκπροσωπούν. Διότι ή τότε δεν ήταν σωστοί απέναντι των συναδέλφων τους, ή σήμερα δεν είναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Υπ. Βιομηχανίας, Ενέργειας, Τεχνολογίας και

Εμπορίου): Με προκαλείτε να σας πω ότι ίσως όμως υπάρχει και μια τρίτη πιθανότητα; ότι δεν λέμε τα ίδια όπως σεις πιστεύετε ότι λέμε. Λέμε κάτι διαφορετικό εμείς και κάτι διαφορετικό εσείς και γι' αυτό εμείς μπορούμε με τους συνδικαλιστές...

(π)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ(Παναγιώτης Σγουρίδης): Κυρία Μαχαίρα, είναι δυνατόν να κάνετε τέτοια κρίση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ(Υπ. Βιομηχανίας Ενέργειας Τεχνολογίας και Εμπορίου):Κυρία Μαχαίρα, με συγχωρείτε, αλλά δεν περίμενα αυτή την παρατήρηση από σας, διότι θα δείτε και αύριο και μπορεί να διαπιστώσετε εύκολα και στα άλλα νομοσχέδια ότι θα υπάρξει μια σειρά τροποποιήσεων με βάση τις συζητήσεις. Ακούμε, δεν είναι ανάγκη να απαντάμε σε οποιαδήποτε παρατήρηση γίνεται, γιατί υπάρχει και κάποιος χρόνος που πρέπει να τελειώσει η συζήτηση. Όχι όμως να λέτε ότι δεν λαμβάνουμε υπόψη μας αυτά τα οποία λέγονται στη Βουλή.

ΜΑΡΙΑ ΜΑΧΑΙΡΑ: Κύριε Υπουργέ, θα προτείνω κάτι. Δεν έχετε βάλει δέσμευση για το αν αφαιρούνται όλα τα έξοδα, όπως λέμε. Δεν ξέρουμε ποιά έξοδα αφαιρούνται, τουλάχιστον αυτό πρέπει να το δέχεσθε. Αφαιρούνται έξοδα και ό,τι μένει το μοιραζόμαστε κατά κάποιο άγνωστο ποσοστό, που τότε θα ξέρουμε ποιό είναι. Τουλάχιστον βάλτε κάποιες ασφαλιστικές δικλείδες.

Παραδείγματος χάριν, αν βρεθεί ένα φοβερά μεγάλο κοίτασμα να προβλέπεται μια αναδιαπραγμάτευση. Ή, αν τελικά τα έξοδα αποδειχθεί ότι είναι ελάχιστα γιατί είναι πολύ κοντά τα πετρέλαια, δεν είναι βαθύ το

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο Υπουργός Βιομηχανίας, Ενέργειας Τεχνολογίας και Εμπορίου, κ. Σημίτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Υπουργός Βιομηχανίας, Ενέργειας, Τεχνολογίας και Εμπορίου): Κύριοι συνάδελφοι, σε ένα σημείο μόνο θα σταθώ απόψε, σε άλλες παρατηρήσεις θα απαντήσω κατά τη συζήτηση αύριο.

Είπε η Νέα Δημοκρατία -ο κ. Παυλίδης ιδιαίτερα τόνισε αυτό το σημείο- ότι το ΠΑΣΟΚ κάνει στροφή 180 μοιρών και απαρνείται τον εαυτό του με αυτό το νομοσχέδιο. Το ίδιο επανέλαβε ο κ. Κατσαρός, εν αγαστή συμπνοία με τη Νέα Δημοκρατία, ότι έχουμε αρνηθεί τις θέσεις μας και κάνουμε στροφή. Συμπλέουν -όπως είπε ο κ. Παπαφιλίππου- η Νέα Δημοκρατία και το ΚΚΕ, επειδή και οι δύο ερμηνεύουν το γεγονός ότι η αγορά, ένα μέσο ρυθμίσεως των οικονομικών σχέσεων, χρησιμοποιείται σε αυτό το νομοσχέδιο. Όπου βλέπει "αγορά" η Νέα Δημοκρατία λέει "νεοφιλελεύθερο", όπου βλέπει "αγορά" το ΚΚΕ, λέει και αυτό "νεοφιλελεύθερο".

Η αλήθεια, όμως, είναι διαφορετική. Ο Χαρίλαος Τρικούπης, όταν έκανε τους σιδηροδρόμους τον περασμένο αιώνα στην Ελλάδα, δεν έκανε σοσιαλισμό. Και ο Λένιν όταν έκανε τη νέα οικονομική πολιτική, δεν έκανε καπιταλισμό.

Η εμπειρία έχει δείξει ότι ούτε η κρατική ρύθμιση του συνόλου των οικονομικών σχέσεων είναι ^{εφικτή} ~~δυνατή~~, ούτε και η αγοραία ρύθμιση του συνόλου

των οικονομικών σχέσεων είναι δυνατή ^{άλλα} ~~και~~ οδηγεί σε αποτελέσματα τα οποία είναι ^{μη} ~~αποδεκτά~~. Οδηγεί σε κοινωνική δυστυχία και ανισορροπίες. Και γι' αυτό, εκείνο το οποίο επιβάλλεται, είναι, να βρίσκεις το σωστό μέτρο σε κάθε εποχή και ανάλογα με τις συνθήκες.

Άλλο ισχύει σε μία περίοδο, όπως ήταν για παράδειγμα το 1945-47, περίοδο ανάγκης, περίοδο στερήσεων, περίοδο πρωτοβουλιών από πλευράς του κράτους, διότι δεν υπάρχουν τα ιδιωτικά κεφάλαια και άλλο ισχύει σε μία περίοδο όπως η σημερινή.

Εκείνο που είναι υποχρέωση, πιστεύουμε, δική μας, είναι να μην είμαστε δογματικοί και να προσπαθούμε, όπως είπα και στην ομιλία μου, να βρίσκουμε τη σωστή ισορροπία. Αυτό το σχέδιο νόμου, κατά τη δική μας γνώμη, εκφράζει αυτή την ισορροπία, διότι το πετρέλαιο είναι σημαντικό αγαθό για την πολιτεία και άρα αυτή πρέπει να το ελέγχει, για να το χρησιμοποιεί για την ανάπτυξη. ^{και} από την άλλη μεριά το πετρέλαιο είναι ένα προϊόν, ένα είδος, μία ενεργειακή πηγή, της οποίας η εκμετάλλευση μπορεί να γίνει υπό τις σημερινές συνθήκες, κυρίως με βοήθεια, ή και με βοήθεια από ιδιωτικές επιχειρήσεις και ιδιωτικά κεφάλαια.

Λοιπόν, ούτε απαρνηθήκαμε το παρελθόν μας, ούτε έχουμε προσχωρήσει σε ένα άλλο στρατόπεδο. Κάνουμε αυτό ακριβώς το οποίο απαιτεί ο καιρός, να

βρίσκουμε τη λύση, η οποία είναι εναρμονισμένη με τις ανάγκες του τόπου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου: "Αναζήτηση, έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων" και ερωτάται το Σώμα, αν γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς, το νομοσχέδιο "Αναζήτηση, έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων", έγινε δεκτό επί της αρχής, ομοφώνως...

(Ψιθυροί)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Όχι "ομοφώνως", κύριε Πρόεδρε. Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Γιατί, κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ το λόγο. Το Προεδρείο πρέπει να κρατά τη σοβαρότητά του. Από κάτω μπορεί να ακούγονται φωνές, αλλά το Προεδρείο δεν μπορεί να λέει τέτοια πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Κατσαρέ, σας παρακαλώ. Εγώ ρώτησα. Το Προεδρείο περίμενε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το Προεδρείο ερωτά και από τη